

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sv/1/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899912
Dátum vydania rozhodnutia:	07.03.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899912.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Mgr. R. F., bytom H. proti odporkyni: Ústredná volebná komisia so sídlom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Drieňová 22, Bratislava, konajúc o návrhu navrhovateľa na zaregistrovanie kandidátnej listiny pre voľby do NR SR, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) bol dňa 6. marca 2012 doručený návrh, prostredníctvom ktorého sa navrhovateľ domáhal, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie Ústrednej volebnej komisie zo dňa 16. decembra 2011 o odmietnutí jeho registrácie a zároveň rozhodol o zaregistrovaní kandidátnej listiny Mgr. R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. ako kandidáta na poslanca Národnej rady Slovenskej republiky pre voľby (ďalej len ako „NR SR“) do NR SR konané dňa 10. marca 2012.

V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že dňa 11. decembra 2011 podal kandidátnu listinu pre voľby do NR SR z dôvodu, že sa rozhodol priamo zúčastniť na správe vecí verejných, dodajúc, že o mandát poslanca NR SR sa rozhodol uchádzať ako slobodný človek a občan, hrdý na svoju nezávislosť od stádovitosti akejkoľvek politickej strany. Uviedol ďalej, že dňa 16. decembra 2011 Ústredná volebná komisia (ďalej len „ÚVK“) zamietla jeho kandidátnu listinu a nejednala s ním ako s kandidátom vo voľbách poslancov do NR SR, poukazujúc na to, že uvedené rozhodnutie mu zapisovateľka ÚVK mala povinnosť doručiť do 24 hodín od rozhodnutia ÚVK. V tejto súvislosti poukázal na to, že rozhodnutie mu v uvedenej lehote doručené nebolo, až následne dňa 22. decembra 2011 si našiel v poštovej schránke oznámenie o uložení poštovej zásielky, ktorej odosielateľom bolo Ministerstvo vnútra SR. Majúc za to, že konaním ÚVK a Ministerstva vnútra SR mu bolo znemožnené účinne sa brániť proti rozhodnutiu o odmietnutí jeho kandidátnej listiny v podobe podania návrhu na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny na najvyšší súd v zákonom stanovenej lehote, rozhodol sa uvedenú zásielku

demonštratívne neprevziať. Uviedol, že si uvedomuje, že návrh podáva oneskorene, avšak dodal, že jeho právo na účinnú súdnu ochranu pošliapalo Ministerstvo vnútra SR a ÚVK, ktorá mu v hrubom rozpore s medzinárodnými dohovormi o ochrane základných práv a slobôd a Ústavou Slovenskej republiky zabránila kandidovať vo voľbách do NR SR, čím hrubo porušila jeho základné práva a slobody ako človeka a občana.

K návrhu navrhovateľ pripojil „Kandidátnu listinu“ pre voľby do NR SR 10. marca 2012. Nakoľko navrhovateľ nepredložil spolu v návrhom aj oznámenie ÚVK číslo: ÚVK-2011/031 zo dňa 16. decembra 2011, ktorým ÚVK oznámila navrhovateľovi jej konštatovanie, že „v uvedenom prípade nejde o kandidátnu listinu podľa zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov“ požiadal najvyšší súd o jeho zaslanie Ministerstvo vnútra SR, ktoré ho zaslalo najvyššiemu súdu elektronicky dňa 7. marca 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým skúmal, či má právomoc vo veci konať [§ 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250za ods. 1 OSP], keďže existenciu procesných podmienok konania musí skúmať ex officio, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

Podľa § 250za ods. 1 OSP, ak volebná komisia príslušná podľa osobitného zákona rozhodla

a) o registrácii kandidátnej listiny, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na zrušenie registrácie kandidátnej listiny,

b) o registrácii kandidátnej listiny s úpravou vykonanou podľa osobitného zákona, 34) môže sa dotknutá kandidujúca politická strana alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na vydanie rozhodnutia o ponechaní kandidáta na kandidátnej listine,

c) o odmietnutí registrácie kandidátnej listiny, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní tejto kandidátnej listiny.

Podľa § 250za ods. 2 OSP účastníkmi konania sú politická strana alebo koalícia, ktorá podala návrh podľa odseku 1 a Ústredná volebná komisia.

Citované zákonné ustanovenie taxatívne vymedzuje právomoc najvyššieho súdu konať vo veciach registrácie kandidátnych listín, pričom túto právomoc najvyššieho súdu nie je možné rozšíriť.

Z uvedeného je nesporné, že právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o uplatnenom návrhu nie je daná, keďže nejde o návrh politickej strany alebo koalície a rovnako nie je splnená ani ďalšia zákonná podmienka a to, že ÚVK rozhodla o odmietnutí registrácie kandidátnej listiny, keďže táto len konštatovala, že nejde o kandidátnu listinu podľa zákona NR SR č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Z vyššie uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky musel, odvolávajúc sa na ustanovenia § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 244 ods. 5 veta druhá OSP, konanie zastaviť

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.